

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής
(1. Sīlakkhandhavaggaṇṇi)

8. Η μεγάλη ομιλία για τον βρυχηθμό του λέοντος
(8. Mahāsīhanādasuttaṇṇi)

[DN 8, PTS 1.161-1.177]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής

8. Η μεγάλη ομιλία για τον βρυχηθμό του λέοντος

Η ιστορία του γυμνού ασκητή Κασσάπα

381. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρούνια, στο Καννακάτθαλα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα - 'Ο ασκητής Γκόταμα επικρίνει κάθε αυστηρό ασκητισμό, κατηγορεί και επιπλήττει εντελώς κάθε αυστηρό ασκητή που ζει λιτά'. Εκείνοι, αγαπητέ Γκόταμα, που είπαν - 'Ο ασκητής Γκόταμα επικρίνει κάθε αυστηρό ασκητισμό, κατηγορεί και επιπλήττει εντελώς κάθε αυστηρό ασκητή που ζει λιτά', μήπως αυτοί λένε αυτό που έχει πει ο αξιότιμος Γκόταμα, και δεν συκοφαντούν τον αξιότιμο Γκόταμα με ψέματα, και εξηγούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και καμία εύλογη επίκριση δεν οδηγεί σε αξιόμεμπτη θέση; Διότι εμείς δεν επιθυμούμε να συκοφαντήσουμε τον αξιότιμο Γκόταμα».

382. «Εκείνοι, Κάσσαπα, που είπαν έτσι - 'Ο ασκητής Γκόταμα επικρίνει κάθε αυστηρό ασκητισμό, κατηγορεί και επιπλήττει εντελώς κάθε αυστηρό ασκητή που ζει λιτά', αυτοί δεν λένε αυτό που έχω πει, αλλά με συκοφαντούν με ψέματα και ανυπόστατα πράγματα. Εδώ, Κάσσαπα, βλέπω κάποιον αυστηρό ασκητή που ζει λιτά με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, ο οποίος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχει γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Εδώ όμως, Κάσσαπα, βλέπω κάποιον αυστηρό ασκητή που ζει λιτά με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, ο οποίος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχει γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

383. «Εδώ, Κάσσαπα, βλέπω κάποιον αυστηρό ασκητή που ζει χωρίς πολλή ταλαιπωρία με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, ο οποίος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχει γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Εδώ όμως, Κάσσαπα, βλέπω κάποιον αυστηρό ασκητή που ζει χωρίς πολλή ταλαιπωρία με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, ο οποίος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχει γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Εγώ, Κάσσαπα, που κατανοώ όπως πραγματικά είναι την προέλευση και τον προορισμό και τον αποθισμό και την επαναγέννηση αυτών των αυστηρών ασκητών, γιατί να επικρίνω κάθε αυστηρό ασκητισμό, ή γιατί να κατηγορώ και να επιπλήττω εντελώς κάθε αυστηρό ασκητή που ζει λιτά;

384. «Υπάρχουν, Κάσσαπα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που είναι σοφοί, εκλεπτυσμένοι, έμπειροι στη συζήτηση, ικανοί να διασπάσουν και την τρίχα στα τέσσερα. Αυτοί περιφέρονται καταρρίπτοντας, θα έλεγε κανείς, με τη σοφία τους τις λανθασμένες απόψεις. Ακόμη και με αυτούς συμφωνώ σε ορισμένα σημεία, ενώ σε ορισμένα σημεία δεν συμφωνώ. Αυτό που εκείνοι για κάποια πράγματα λένε 'καλώς', κι εμείς για αυτά τα πράγματα λέμε 'καλώς'. Αυτό που εκείνοι για κάποια πράγματα λένε 'όχι καλώς', κι εμείς για αυτά τα πράγματα λέμε 'όχι καλώς'. Αυτό που εκείνοι για κάποια πράγματα λένε 'καλώς', εμείς για αυτά τα πράγματα λέμε 'όχι καλώς'. Αυτό που εκείνοι για κάποια πράγματα λένε 'όχι καλώς', εμείς για αυτά τα πράγματα λέμε 'καλώς'.

«Αυτό που εμείς για κάποια πράγματα λέμε 'καλώς', και οι άλλοι για αυτά τα πράγματα λένε 'καλώς'. Αυτό που εμείς για κάποια πράγματα λέμε 'όχι καλώς', και οι άλλοι για αυτά τα πράγματα λένε 'όχι καλώς'. Αυτό που εμείς για κάποια πράγματα λέμε 'όχι καλώς', οι άλλοι για αυτά τα πράγματα λένε 'καλώς'. Αυτό που εμείς για κάποια πράγματα λέμε 'καλώς', οι άλλοι για αυτά τα πράγματα λένε 'όχι καλώς'.

Η πραγματεία περί εξέτασης

385. Αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - Στα σημεία που δεν συμφωνούμε, φίλοι, ας αφήσουμε αυτά τα σημεία. Στα σημεία που συμφωνούμε, εκεί ας εξετάσουν οι νοήμονες, ας διερευνήσουν, ας νουθετήσουν, συγκρίνοντας Διδάσκαλο με Διδάσκαλο ή Κοινότητα με Κοινότητα - «Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι φαύλες και θεωρούνται φαύλες, επιλήψιμες και θεωρούνται επιλήψιμες, που δεν πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι δεν πρέπει να ακολουθούνται, ανάξιες των ευγενών και θεωρούνται ανάξιες των ευγενών, σκοτεινές και θεωρούνται σκοτεινές. Ποιος ζει έχοντας εγκαταλείψει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ο ασκητής Γκόταμα ή οι άλλοι αξιότιμοι αρχηγοί ομάδων;»

386. «Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας να πουν έτσι - «Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι φαύλες και θεωρούνται φαύλες, επιλήψιμες και θεωρούνται επιλήψιμες, που δεν πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι δεν πρέπει να ακολουθούνται, ανάξιες των ευγενών και θεωρούνται ανάξιες των ευγενών, σκοτεινές και θεωρούνται σκοτεινές. Ο ασκητής Γκόταμα ζει έχοντας εγκαταλείψει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ή οι άλλοι αξιότιμοι αρχηγοί ομάδων;» Έτσι, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας θα επαινούσαν εμάς ως επί το πλείστον σε αυτό το θέμα.

387. «Επιπλέον, Κάσσαπα, ας εξετάσουν οι νοήμονες, ας διερευνήσουν, ας νουθετήσουν, συγκρίνοντας Διδάσκαλο με Διδάσκαλο ή Κοινότητα με Κοινότητα - 'Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι καλές και θεωρούνται καλές, άμεμπτες και θεωρούνται άμεμπτες, που πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι πρέπει να ακολουθούνται, άξιες των ευγενών και θεωρούνται άξιες των ευγενών, φωτεινές και θεωρούνται φωτεινές. Ποιος ζει έχοντας υιοθετήσει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ο ασκητής Γκόταμα ή οι άλλοι αξιότιμοι αρχηγοί ομάδων;'

388. «Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας να πουν έτσι - 'Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι καλές και θεωρούνται καλές, άμεμπτες και θεωρούνται άμεμπτες, που πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι πρέπει να ακολουθούνται, άξιες των ευγενών και

θεωρούνται άξιες των ευγενών, φωτεινές και θεωρούνται φωτεινές. Ο ασκητής Γκόταμα ζει έχοντας υιοθετήσει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ή οι άλλοι αξιότιμοι αρχηγοί ομάδων; Έτσι, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας θα επαινούσαν εμάς ως επί το πλείστον σε αυτό το θέμα.

389. «Επιπλέον, Κάσσαπα, ας εξετάσουν οι νοήμονες, ας διερευνήσουν, ας νουθετήσουν, συγκρίνοντας Διδάσκαλο με Διδάσκαλο ή Κοινότητα με Κοινότητα - «Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι φαύλες και θεωρούνται φαύλες, επιλήψιμες και θεωρούνται επιλήψιμες, που δεν πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι δεν πρέπει να ακολουθούνται, ανάξιες των ευγενών και θεωρούνται ανάξιες των ευγενών, σκοτεινές και θεωρούνται σκοτεινές. Ποιος ζει έχοντας εγκαταλείψει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, η Κοινότητα των μαθητών του Γκόταμα ή οι άλλες αξιότιμες Κοινότητες μαθητών των αρχηγών ομάδων;»

390. «Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας να πουν έτσι - «Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι φαύλες και θεωρούνται φαύλες, επιλήψιμες και θεωρούνται επιλήψιμες, που δεν πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι δεν πρέπει να ακολουθούνται, ανάξιες των ευγενών και θεωρούνται ανάξιες των ευγενών, σκοτεινές και θεωρούνται σκοτεινές. Η Κοινότητα των μαθητών του Γκόταμα ζει έχοντας εγκαταλείψει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ή οι άλλες αξιότιμες Κοινότητες μαθητών των αρχηγών ομάδων; Έτσι, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας θα επαινούσαν εμάς ως επί το πλείστον σε αυτό το θέμα.

391. «Επιπλέον, Κάσσαπα, ας εξετάσουν οι νοήμονες, ας διερευνήσουν, ας νουθετήσουν, συγκρίνοντας Διδάσκαλο με Διδάσκαλο ή Κοινότητα με Κοινότητα. Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι καλές και θεωρούνται καλές, άμεμπτες και θεωρούνται άμεμπτες, που πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι πρέπει να ακολουθούνται, άξιες των ευγενών και θεωρούνται άξιες των ευγενών, φωτεινές και θεωρούνται φωτεινές. Ποιος ζει έχοντας υιοθετήσει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, η Κοινότητα των μαθητών του Γκόταμα ή οι άλλες αξιότιμες Κοινότητες μαθητών των αρχηγών ομάδων;»

392. «Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας να πουν έτσι - Ποιες από τις διδασκαλίες αυτών των αξιότιμων είναι καλές και θεωρούνται καλές, άμεμπτες και θεωρούνται άμεμπτες, που πρέπει να ακολουθούνται και θεωρούνται ότι πρέπει να ακολουθούνται, άξιες των ευγενών και θεωρούνται άξιες των ευγενών, φωτεινές και θεωρούνται φωτεινές. Η Κοινότητα των μαθητών του Γκόταμα ζει έχοντας υιοθετήσει πλήρως αυτές τις διδασκαλίες, ή οι άλλες αξιότιμες Κοινότητες μαθητών των αρχηγών ομάδων; Έτσι, Κάσσαπα, οι νοήμονες εξετάζοντας, διερευνώντας και νουθετώντας θα επαινούσαν εμάς ως επί το πλείστον σε αυτό το θέμα.

Η ευγενής οκταμελής οδός

393. «Υπάρχει, Κάσσαπα, οδός, υπάρχει πρακτική, ασκώντας την οποία κάποιος θα γνωρίσει ο ίδιος, θα δει ο ίδιος: "ο ασκητής Γκόταμα μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και την Πειθαρχία". Και ποια, Κάσσαπα, είναι η οδός, ποια η πρακτική, ασκώντας την οποία κάποιος θα γνωρίσει ο ίδιος, θα δει ο ίδιος: "ο ασκητής Γκόταμα μιλάει την

κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και την Πειθαρχία"; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός. Δηλαδή: ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή, Κάσσαπα, είναι η οδός, αυτή η πρακτική, ασκώντας την οποία κάποιος θα γνωρίσει ο ίδιος, θα δει ο ίδιος: "ο ασκητής Γκόταμα μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και την Πειθαρχία"».

Η πραγματεία περί ασκητικής προσπάθειας

394. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτές επίσης, φίλε Γκόταμα, είναι οι ασκητικές πρακτικές αυτών των ασκητών και βραχμάνων που θεωρούνται ως ασκητισμός και ως αφοσίωση στην άγια ζωή. Είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του, δεν έρχεται όταν του λένε "έλα, σεβάσμιε", δεν στέκεται όταν του λένε "στάσου, σεβάσμιε", δεν δέχεται τροφή που του φέρνουν, ούτε τροφή ειδικά παρασκευασμένη για αυτόν, ούτε συναινεί σε πρόσκληση. Αυτός δεν δέχεται τροφή από το στόμιο της στάμνας, δεν δέχεται από το στόμιο του καλαθιού, ούτε πέρα από το κατώφλι, ούτε πέρα από ένα ραβδί, ούτε πέρα από ένα γουδοχέρι, ούτε από δύο που τρώνε μαζί, ούτε από έγκυο γυναίκα, ούτε από γυναίκα που θηλάζει, ούτε από γυναίκα που συνευρίσκεται με άνδρα, ούτε από συλλογές τροφής, ούτε όπου στέκεται σκύλος, ούτε όπου πετούν μύγες σε σμήνη, δεν τρώει ψάρι, δεν τρώει κρέας, δεν πίνει οينوπνευματώδη ποτά, δεν πίνει ζυμωμένα ποτά, δεν πίνει νερό από πίτουρα. Αυτός είτε παίρνει τροφή από ένα σπίτι και τρώει μία μπουκιά, είτε παίρνει τροφή από δύο σπίτια και τρώει δύο μπουκιές... κ.λπ... είτε παίρνει τροφή από επτά σπίτια και τρώει επτά μπουκιές· συντηρείται ακόμη και με μία μερίδα, συντηρείται ακόμη και με δύο μερίδες... συντηρείται ακόμη και με επτά μερίδες· τρώει τροφή ακόμη και μία φορά την ημέρα, τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε δύο ημέρες... τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε επτά ημέρες. Έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα.

395. «Αυτές επίσης, φίλε Γκόταμα, είναι οι ασκητικές πρακτικές αυτών των ασκητών και βραχμάνων που θεωρούνται ως ασκητισμός και ως αφοσίωση στην άγια ζωή. Τρώει λαχανικά, ή τρώει κεχρί, ή τρώει άγριο ρύζι, ή τρώει απορρίμματα δέρματος, ή τρώει βρύα, ή τρώει πίτουρα, ή τρώει καμένο ρύζι από τον πάτο της κατσαρόλας, ή τρώει πίτα σησαμιού, ή τρώει χορτάρι, ή τρώει κοπριά αγελάδας, συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς.

396. «Αυτές επίσης, φίλε Γκόταμα, είναι οι ασκητικές πρακτικές αυτών των ασκητών και βραχμάνων που θεωρούνται ως ασκητισμός και ως αφοσίωση στην άγια ζωή. Φορά κανναβένια ρούχα, φορά μεικτά ρούχα, φορά ρούχα από νεκρούς, φορά κουρέλια, φορά φλοιό δέντρου, φορά δέρμα αντιλόπης, φορά σχισμένο δέρμα αντιλόπης, φορά ένδυμα από γρασίδι κούσα, φορά ένδυμα από φλοιό, φορά ένδυμα από ξύλινες πλάκες, φορά κουβέρτα από ανθρώπινα μαλλιά, φορά κουβέρτα από τρίχες ουράς αλόγου, φορά ένδυμα από φτερά κουκουβάγιας, ξεριζώνει τα μαλλιά και τα γένια του αφοσιωμένος στην πρακτική του ξεριζώματος μαλλιών και γενιών, στέκεται όρθιος αρνούμενος να καθίσει, οκλάζει αφοσιωμένος στην επίμονη προσπάθεια του οκλαδόν, κοιμάται σε αγκάθια φτιάχνοντας κρεβάτι από αγκάθια, κοιμάται σε ξύλινη σανίδα, κοιμάται στο γυμνό έδαφος, κοιμάται μόνο στη μία πλευρά καλυμμένος με σκόνη και βρωμιά, διαμένει στο ύπαιθρο κοιμώμενος όπου

βρεθεί, τρώει ακαθαρσίες αφοσιωμένος στην κατανάλωση ακαθαρσιών, δεν πίνει νερό αφοσιωμένος στην αποχή από νερό, και διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού.»

Η πραγματεία περί της ματαιότητας της ασκητικής προσπάθειας

397. «Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του... κ.λπ... έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα. Αυτή η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη συνείδηση και η τελειότητα στη σοφία δεν έχουν αναπτυχθεί και δεν έχουν πραγματωθεί σε αυτόν. Τότε αυτός είναι μακριά από την ασκητική ζωή, μακριά από την άγια ζωή. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, τρώει λαχανικά, τρώει κεχρί... κ.λπ... συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς. Αυτή η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη συνείδηση και η τελειότητα στη σοφία δεν έχουν αναπτυχθεί και δεν έχουν πραγματωθεί σε αυτόν. Τότε αυτός είναι μακριά από την ασκητική ζωή, μακριά από την άγια ζωή. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, φορά κανναβένια ρούχα, φορά μεικτά ρούχα... κ.λπ... διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού. Αυτή η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη συνείδηση και η τελειότητα στη σοφία δεν έχουν αναπτυχθεί και δεν έχουν πραγματωθεί σε αυτόν. Τότε αυτός είναι μακριά από την ασκητική ζωή, μακριά από την άγια ζωή. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος».

398. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα είπε στον Ευλογημένο: «Δύσκολος, αγαπητέ Γκόταμα, είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή». «Αυτή είναι μια συνηθισμένη ρήση, Κάσσαπα, στον κόσμο: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'. Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του... κ.λπ... έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και

με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή ήταν δύσκολα, πολύ δύσκολα, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτό να γίνει από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'Ας γίνω γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά μου, να γλείφω τα χέρια μου... κ.λπ... έτσι να διαμένω αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι δύσκολα, πολύ δύσκολα, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, τρώει λαχανικά, τρώει κεχρί... κ.λπ... συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή ήταν δύσκολα, πολύ δύσκολα, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτό να γίνει από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'Ας γίνω αυτός που τρώει λαχανικά ή αυτός που τρώει κεχρί... κ.λπ... να συντηρούμαι με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι δύσκολα, πολύ δύσκολα, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, φορά κανναβένια ρούχα, φορά μεικτά ρούχα... κ.λπ... διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή ήταν δύσκολα, πολύ δύσκολα, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτό να γίνει από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'Ας φορέσω κανναβένια ρούχα, ας φορέσω μεικτά ρούχα... κ.λπ... και ας διαμένω αφοσιωμένος στην πρακτική

της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητισμός ή η αφοσίωση στην άγια ζωή είναι δύσκολα, πολύ δύσκολα, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δύσκολος είναι ο ασκητισμός, δύσκολη η αφοσίωση στην άγια ζωή'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος».

399. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα είπε στον Ευλογημένο: «Δυσδιάκριτος, αγαπητέ Γκόταμα, είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος». «Αυτή είναι μια συνηθισμένη ρήση, Κάσσαπα, στον κόσμο: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'. Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του... κ.λπ... έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος ήταν δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτός να αναγνωριστεί από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'αυτός είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του... κ.λπ... έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος είναι δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, τρώει λαχανικά, τρώει κεχρί... κ.λπ... συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος ήταν δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτός να αναγνωριστεί από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'αυτός τρώει λαχανικά ή τρώει κεχρί... κ.λπ... συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος είναι δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος.

«Ακόμη κι αν, Κάσσαπα, φορά κανναβένια ρούχα, φορά μαικτά ρούχα... κ.λπ... διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού. Αν, Κάσσαπα, με αυτό το μέτρο και με αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος ήταν δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, δεν θα ήταν κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'.

«Και θα ήταν δυνατόν αυτός να αναγνωριστεί από έναν οικοδεσπότη ή από τον γιο ενός οικοδεσπότη ή ακόμη και από μια δούλη που κουβαλάει νερό: 'αυτός φορά κανναβένια ρούχα, φορά μαικτά ρούχα... κ.λπ... και διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού'.

«Επειδή όμως, Κάσσαπα, πέρα από αυτό το μέτρο και πέρα από αυτή την ασκητική προσπάθεια ο ασκητής ή ο βραχμάνος είναι δυσδιάκριτος, πολύ δυσδιάκριτος, για αυτό είναι κατάλληλο να λέγεται: 'δυσδιάκριτος είναι ο ασκητής, δυσδιάκριτος ο βραχμάνος'. Όταν, Κάσσαπα, ένας μοναχός αναπτύσσει νου φιλικότητας χωρίς εχθρότητα και χωρίς κακία, και με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός ονομάζεται, Κάσσαπα, μοναχός που είναι ασκητής και που είναι βραχμάνος».

Η τελειότητα στην ηθική, την αυτοσυγκέντρωση και τη σοφία

400. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα είπε στον Ευλογημένο: «Ποια είναι, αγαπητέ Γκόταμα, αυτή η τελειότητα στην ηθική, ποια είναι η τελειότητα στη συνείδηση, ποια είναι η τελειότητα στη σοφία;» «Εδώ, Κάσσαπα, ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος... κ.λπ... βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, προικισμένος με καλή σωματική πράξη και λεκτική πράξη, με αγνό βιοπορισμό, τέλειος στην ηθική, με φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα, ικανοποιημένος.

401. «Και πώς, Κάσσαπα, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική; Εδώ, Κάσσαπα, ένας μοναχός έχοντας εγκαταλείψει το φόνο έμβιων όντων, απέχει από το φόνο έμβιων όντων. Έχει αφήσει το ραβδί και το μαχαίρι, είναι ευσυνείδητος, γεμάτος συμπόνια, και διαμένει επιδιώκοντας το καλό όλων των έμβιων όντων. Αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στην ηθική... κ.λπ...

«Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν με τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Δηλαδή: τελετές εξευμενισμού, τελετές εκπλήρωσης ευχών... κ.λπ... αντίδοτα βοτάνων - απέχει από τέτοιου είδους εγκόσμια γνώση και λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στην ηθική.

«Αυτός ο μοναχός, Κάσσαπα, που είναι έτσι τέλειος στην ηθική, δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από την αυτοσυγκράτηση στην ηθική. Όπως, Κάσσαπα, ένας βασιλιάς της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή, έχοντας εξοντώσει τους εχθρούς του, δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από τους αντιπάλους. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Κάσσαπα, ένας μοναχός που είναι έτσι τέλειος στην ηθική, δεν βλέπει κανέναν κίνδυνο από πουθενά, δηλαδή από την αυτοσυγκράτηση στην ηθική. Αυτός, προικισμένος με αυτό το ευγενές σύνολο ηθικής, βιώνει εσωτερικά την ευτυχία που είναι χωρίς σφάλμα. Έτσι, Κάσσαπα, ένας μοναχός είναι τέλειος στην ηθική. Αυτή, Κάσσαπα, είναι η τελειότητα στην ηθική... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στη συνείδηση... κ.λπ... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στη συνείδηση. Αυτή, Κάσσαπα, είναι η τελειότητα στη συνείδηση.

«Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο... κ.λπ... κατευθύνει και στρέφει τον νου προς τη γνώση και την ενόραση... κ.λπ... αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στη σοφία... κ.λπ... κατανοεί: 'δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'... κ.λπ... αυτό είναι μέρος της τελειότητάς του στη σοφία. Αυτή, Κάσσαπα, είναι η τελειότητα στη σοφία.

«Και, Κάσσαπα, από αυτή την τελειότητα στην ηθική, την τελειότητα στη συνείδηση και την τελειότητα στη σοφία, δεν υπάρχει άλλη τελειότητα στην ηθική, τελειότητα στη συνείδηση και τελειότητα στη σοφία που να είναι υπέρτερη ή πιο εξαίσια.

Η πραγματεία περί του βρυχηθμού του λέοντος

402. «Υπάρχουν, Κάσσαπα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που υποστηρίζουν την ηθική. Αυτοί με πολλούς τρόπους επαινούν την ηθική. Όσον αφορά, Κάσσαπα, την ευγενή υπέρτατη ηθική, δεν βλέπω κανέναν ίσο με τον εαυτό μου σε αυτήν, πόσο μάλλον ανώτερο! Αλλά εγώ ο ίδιος είμαι ανώτερος σε αυτήν, δηλαδή στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

«Υπάρχουν, Κάσσαπα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που υποστηρίζουν τον αυστηρό ασκητισμό και την αποστροφή. Αυτοί με πολλούς τρόπους επαινούν τον αυστηρό ασκητισμό και την αποστροφή. Όσον αφορά, Κάσσαπα, τον ευγενή υπέρτατο αυστηρό ασκητισμό και την αποστροφή, δεν βλέπω κανέναν ίσο με τον εαυτό μου σε αυτά, πόσο μάλλον ανώτερο! Αλλά εγώ ο ίδιος είμαι ανώτερος σε αυτά, δηλαδή στην ανώτερη αποστροφή.

«Υπάρχουν, Κάσσαπα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που υποστηρίζουν τη σοφία. Αυτοί με πολλούς τρόπους επαινούν τη σοφία. Όσον αφορά, Κάσσαπα, την ευγενή υπέρτατη σοφία, δεν βλέπω κανέναν ίσο με τον εαυτό μου σε αυτήν, πόσο μάλλον ανώτερο! Αλλά εγώ ο ίδιος είμαι ανώτερος σε αυτήν, δηλαδή στην ανώτερη σοφία.

«Υπάρχουν, Κάσσαπα, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που υποστηρίζουν την απελευθέρωση. Αυτοί με πολλούς τρόπους επαινούν την απελευθέρωση. Όσον αφορά, Κάσσαπα, την ευγενή υπέρτατη απελευθέρωση, δεν βλέπω κανέναν ίσο με τον εαυτό μου σε αυτήν, πόσο μάλλον ανώτερο! Αλλά εγώ ο ίδιος είμαι ανώτερος σε αυτήν, δηλαδή στην ανώτερη απελευθέρωση.

403. «Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές να πουν έτσι - "ο ασκητής Γκόταμα βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού, αλλά το βρυχάται σε άδεια οικία, όχι σε συνελεύσεις". Σε αυτούς - "όχι βέβαια" πρέπει να λεχθεί. "Ο ασκητής Γκόταμα και βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού και το βρυχάται σε συνελεύσεις" - έτσι πρέπει να λεχθεί, Κάσσαπα.

«Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές να πουν έτσι - "ο ασκητής Γκόταμα και βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού και το βρυχάται σε συνελεύσεις, αλλά δεν βρυχάται με αυτοπεποίθηση". Σε αυτούς - "όχι βέβαια" πρέπει να λεχθεί. "Ο ασκητής Γκόταμα και βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού και το βρυχάται σε συνελεύσεις και βρυχάται με αυτοπεποίθηση" - έτσι πρέπει να λεχθεί, Κάσσαπα.

«Είναι δυνατόν, Κάσσαπα, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές να πουν έτσι - "ο ασκητής Γκόταμα και βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού και το βρυχάται σε συνελεύσεις και βρυχάται με αυτοπεποίθηση, αλλά δεν του θέτουν ερωτήσεις... κ.λπ... και του θέτουν ερωτήσεις· αλλά όταν ερωτάται δεν τους απαντά... κ.λπ... και όταν ερωτάται τους απαντά· αλλά με την απάντηση στην ερώτηση δεν ικανοποιεί τον νου τους... κ.λπ... και με την απάντηση στην ερώτηση ικανοποιεί τον νου τους· αλλά δεν θεωρούν ότι αξίζει να ακούσουν... κ.λπ... και θεωρούν ότι αξίζει να τον ακούσουν· αλλά ακούγοντας δεν αποκτούν εμπιστοσύνη... κ.λπ... και ακούγοντάς τον αποκτούν εμπιστοσύνη· αλλά δεν δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης... κ.λπ... και δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης· αλλά δεν ακολουθούν σύμφωνα με την αλήθεια... κ.λπ... και ακολουθούν σύμφωνα με την αλήθεια· αλλά ακολουθώντας δεν επιτυγχάνουν". Σε αυτούς - "όχι βέβαια" πρέπει να λεχθεί. "Ο ασκητής Γκόταμα και βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού και το βρυχάται σε συνελεύσεις και βρυχάται με αυτοπεποίθηση, και του θέτουν ερωτήσεις, και όταν ερωτάται τους απαντά, και με την απάντηση στην ερώτηση ικανοποιεί τον νου τους, και θεωρούν ότι αξίζει να τον ακούσουν, και ακούγοντάς τον αποκτούν εμπιστοσύνη, και δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης, και ακολουθούν σύμφωνα με την αλήθεια, και ακολουθώντας επιτυγχάνουν" - έτσι πρέπει να λεχθεί, Κάσσαπα.

Η πραγματεία περί της περιόδου συμμόρφωσης των αιρετικών

404. «Κάποτε, Κάσσαπα, διέμενα στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκεί κάποιος αυστηρός ασκητής ονόματι Νιγκρόντα με ρώτησε μια ερώτηση σχετικά με την αποστροφή του κακού. Σε αυτόν, όταν ρωτήθηκα την ερώτηση σχετικά με την αποστροφή του κακού, απάντησα. Και όταν απάντησα, ήταν ευχαριστημένος στον υπέρτατο βαθμό». «Ποιος, Σεβάσμιε Κύριε, ακούγοντας τη Διδασκαλία του Ευλογημένου δεν θα ήταν ευχαριστημένος στον υπέρτατο βαθμό; Κι εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, ακούγοντας τη Διδασκαλία του Ευλογημένου είμαι ευχαριστημένος στον υπέρτατο βαθμό. Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε

χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω, Σεβάσμιε Κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

405. «Κάσσαπα, όποιος ήταν προηγουμένως αλλόδοξος και επιθυμεί την αναχώρηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, επιθυμεί την πλήρη χειροτονία, αυτός υπόκειται σε περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών· μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών, οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου του δίνουν την αναχώρηση, του δίνουν την πλήρη χειροτονία για να γίνει μοναχός. Αλλά εδώ εγώ γνωρίζω τη διαφορετικότητα των ατόμων». «Σεβάσμιε Κύριε, αν όσοι ήταν προηγουμένως αλλόδοξοι επιθυμούν την αναχώρηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, επιθυμούν την πλήρη χειροτονία, υπόκεινται σε περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών· μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών, οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου τους δίνουν την αναχώρηση, τους δίνουν την πλήρη χειροτονία για να γίνουν μοναχοί. Εγώ θα υποστώ περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων ετών· μετά την παρέλευση τεσσάρων ετών, ας μου δώσουν οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου την αναχώρηση, ας μου δώσουν την πλήρη χειροτονία για να γίνω μοναχός».

Ο γυμνός ασκητής Κάσσαπα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Κάσσαπα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. «Η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης» - γνώρισε άμεσα. Και ο σεβάσμιος Κάσσαπα έγινε ένας από τους Άξιους.

Τέλος της ομιλίας Μαχασιχανάντα, όγδοη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 1. Το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής. 8. Η μεγάλη ομιλία για τον βρυχηθμό του λέοντος έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org